

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Silviei Racila, avocatul Dorin Cazacu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Silviei Racila împotriva Primăriei comunei Ruseni, raionul Edineț cu privire la anularea dispoziției nr. 68-p din 31 decembrie 2015, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Silvia Racila și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Edineț din 04 aprilie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 01 februarie 2016, Silvia Racila a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Ruseni, r-nul Edineț cu privire la anularea dispoziției nr. 68-p din 31 decembrie 2015, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 15 august 2013, conform dispoziției primarului comunei Ruseni nr.22a-p, a fost angajată în calitate de arhivar la Primăria comunei Ruseni, r-nul Edineț pe un termen nedeterminat.

Susține că, prin dispoziția primarului nr.68-p din 31 decembrie 2015, în baza art.83 Codul muncii, a fost eliberată din funcție începînd cu data de 01 ianuarie 2016.

Consideră dispoziția primarului comunei Ruseni privind eliberarea sa din funcție ilegală, abuzivă și solicită să fie anulată ca ilegală, restabilirea sa în funcția de arhivar al Primăriei comunei Ruseni, r-nul Edineț și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Edineț din 04 aprilie 2016 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, la data de 15 ianuarie 2015, între Primăria comunei Ruseni, r-nul Edineț în persoana primarului Rusanovschi T., în calitate de beneficiar și Silvia Racila, în calitate de furnizor/prestator/antreprenor a fost încheiat contractul nr. 1 cu privire la

achiziționarea bunurilor/lucrărilor/serviciilor de valoare mică și nicidecum un contract individual de muncă.

De asemenea, prima instanță a reținut că, la data de 07 decembrie 2015, Silvia Racila a fost înștiințată cu privire la faptul că, contractul este încheiat pe o durată determinată, iar la data de 31 decembrie 2015, a fost pusă la curent că, raporturile contractuale de prestări servicii au încetat în legătură cu expirarea perioadei stabilite.

În afară de aceasta, prima instanță a mai stabilit că, Silvia Racila, activând anterior și în calitate de contabil al Primăriei comunei Ruseni, r-nul Edineț, a cunoscut despre faptul că în statele de personal al primăriei lipsește funcția de arhivar și, conștient a încheiat contractul nr.1 din 15 ianuarie 2015, pe care nu l-a contesta.

Totodată, instanța de fond a constatat că, reclamanta n-a primit plata pentru serviciile prestate pentru luna decembrie 2015, însă nu poate să se expună asupra acestor circumstanțe, deoarece reclamanta în cererea de chemare în judecată solicită încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și nu încasarea datoriei pentru serviciile prestate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 mai 2016 a fost respins apelul declarat de către Silvia Racila și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 19 iulie 2016, în termenul prevăzut de lege, reprezentantul Silviei Racila, avocatul Dorin Cazacu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Susține că, instanța de apel nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii, nu a verificat raporturile juridice stabilite, dar a afirmat sau a infirmat unele fapte neprobate, fără a da apreciere tuturor probelor pertinente din dosar, ceea ce a dus la emiterea unei decizii, ce se bazează pe presupuneri.

Mai susține că, existența contractului de prestări servicii care reprezintă argument de bază al instanțelor ierarhic inferioare, reprezintă nimic altceva decât un supliment la contractul individual de muncă, care se întocmește cu toți salariații din staful auxiliar al instituțiilor publice finanțate din bugetul de stat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Silviei Racila, avocatul Dorin Cazacu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat de către reprezentantul recurenteii precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, anexate la materialele dosarului, nu poate fi reținut, deoarece la caz, instanța de apel a apreciat probele în corespundere cu exigențele art. 130 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentul invocat în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele ierarhic inferioare, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Silviei Racila, avocatul Dorin Cazacu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Silviei Racila, avocatul Dorin Cazacu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului Silviei Racila, avocatul Dorin Cazacu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic